Kamil Breczko

Instrukcja - Proof Checker

22 stycznia 2017

1. Kompilacja projektu

Aby móc prawidłowo skompilować projekt należy posiadać pliki:

- dataTypes.ml;
- expression.ml;
- -- main.ml;
- -- lexer.mll;
- parser.mly;
- proofChecker.ml;
- verification.ml;
- Reguły wnioskowania w katalogu /rules:
 - eliminationRules.ml;
 - -- introduction Rules.ml;
 - predicateLogicRules.ml;

W celu zbudowania projektu należy wykonać poniższą komendę w katalogu, w którym znajdują się wyżej wymienione pliki.

ocambuild -I rules -use-menhir -tag thread -use-ocambind -quiet -pkg core main.native

2. Testowanie

Program wczytuje dane z pliku tekstowego, w którym znajduje się ciąg dowodów. Aby sprawdzić poprawność dowodu, należy dostarczyć plik z zapisanym dowodem do programu main.native.

./main.native test.txt

Tak uruchomiony program na wyjściu zwraca informację o poprawności dowodu wraz z komunikatami o błędach. Aby oddzielić strumień wyjścia od strumienia błędów należy wykonać podaną komendę:

./main.native test.tx » log file 2» err file

3. Format dowodu

Formułę dowodu można zapisać na dwa sposoby. W pierwszy rozpoczynając od słowa kluczowego **goal** oraz podanie identyfikatora i formuły, która zostanie udowodniona między słowami kluczowymi **proof** i **end**. Jeśli dowód zostanie zapisany w podanym formacie i jest poprawny, można wykorzystać podaną formułę w innych dowodach bez konieczność ponownego dowodzenia. Zapis dowodu w pierwszym formacie:

```
goal nazwa_dowodu: formuła atomowa
proof
dowód
end.
```

Drugi sposób polega na zapisanie samego dowodu między słowami kluczowymi **proof** i **end**, bez nadawania identyfikatora. Użycie podanego formatu uniemożliwia korzystanie z udowodnionej formuły w innych dowodach. Zapis dowodu w drugim formacie:

proof dowód end.

4. Elementy dowodu

Dowód zapisywany jest w notacji liniowej. Taka reprezentacja dowodu składa się z elementów rozdzielonych średnikiem. Każdy element dowodu jest albo pojedynczą formułą albo ramką. Wystąpienie pojedynczej formuły w dowodzie jest poprawne, jeśli jest konkluzją jednej z reguł wnioskowania, której wszystkie przesłanki są spełnione. Jeśli program napotka formułę, której nie da się wywieść w ten sposób, dowód uznany jest za niepoprawny.

Zapis ramki z użyciem świeżej zmiennej w rachunku kwantyfikatorów:

[[x]: dowód];

Zapis ramki z użyciem świeżej zmiennej oraz założenia w rachunku kwantyfikatorów:

[[x], założenie: dowód];

Zapis ramki z użyciem świeżej zmiennej w rachunku kwantyfikatorów wraz z określeniem typu zmiennej:

[[x: Typ]: dowód];

5. Aksjomaty i określenie typu

W pliku z dowodem można zapisać także aksjomaty i związywać funkcje 0-argumentowe z konkretnym typem, jaki ma przyjąć w kolejnych dowodach.

Zapis aksjomatu:

axiom formula.

Nadanie typu funkcji: type nazwa() = Typ.

Symbole relacyjne i termy, należy zapisać zaczynając od małej litery. W przypadku określenia typu termu, należy zacząć od dużej litery.

6. Formuły rachunku kwantyfikatorów

Formuły rachunku kwantyfikatorów budowane są z formuł atomowych w sposób podobny, jak w rachunku zdań. Istnieje możliwość związania wystąpienia danej zmiennej w formule używając kwantyfikatorów: \mathbf{V} (kwantyfikator ogólny) i \mathbf{E} (kwantyfikator egzystencjalny). Przy związaniu zmiennej możliwe jest określenie typu zmiennej.

Przykład formuły rachunku kwantyfikatorów z użyciem kwantyfikatora ogólnego oraz związania zmiennej $\,x\,$ z typem liczb naturalnych:

 \mathbf{V} x:Nat. (plus(zero(),x) = x)

Przykład formuły rachunku kwantyfikatorów z użyciem kwantyfikatora egzystencjalnego:

 $\mathbf{E} \times \mathbf{p}(\mathbf{x})$

7. Słowa kluczowe

Zapis dowodu powinien składać sie z podanych symboli:

- Implikacja: =>
- Prawda: **T**
- Fałsz: \mathbf{F}
- Negacja: ~
- Równoważność: <=>
- Symbolu równości: =
- Koniunkcja: /\
- Alternatywa: \/
- Kwantyfikator egzystencjalny: **E**
- Kwantyfikator ogólny: V
- Aksjom: **axiom**
- Typ termu: **type**
- Rozpoczęcie i zakończenie dowodu: proof i end
- Zdefiniowanie dowodu: **goal**